

บทโครงร่างเรื่อง (Plot Outline)
ฟ้าใหม่ หัวใจพอเพียง (New Life No Hell)
โดย
ดิน หิน ฟ้า

65/3 หมู่ 5 ถนนสิงหวัฒน์ ซอยวัดพลายชุมพล
ต.พลายชุมพล อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
โทร. 08 9644 1048, 0 5524 1266

ต้นฉบับ
กันยายน 2552

e-mail sudin.expert@yahoo.com
website <http://www.igoodmedia.net>
online facebook/sudin.igoodmedia
channel youtube/igoodmedia.net

ฟ้าใหม่ หัวใจพอเพียง (New Life No Hell)

นำเรื่อง

ซากโบโพธิ์แห่ง ปลิวตามแรงลม นำสายตาไปยังชายชราผู้หนึ่ง กำลังบันทึกเล่าเรื่องราวชีวิต ของตนเอง เหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ต่อไปนี้ ถูกตัดสลับไปมา ...

(1) มือปืน 2 คน โขกุน กับ ปืด กำลังวิ่งไล่ล่าเอาชีวิต ดำรง

(2) ใหญ่ ขับรถด้วยความเร็วสูง มาถึงบ้าน เปิดประตูเข้าไปในห้องทำงาน ชักลิ้นชักออกมา หยิบปืน ... เสียงปืนดัง ปัง! ปัง! ปัง! หัวฟาด ลงบนพื้นโต๊ะทำงาน แน่นิ่งไป

องค์ 1

หมู่บ้าน แสงสุข เป็นชุมชนกึ่งชนบทกึ่งชุมชนเมือง มีผู้คนหลายวัย หลายอาชีพ ทั้งเกษตรกร ค้าขาย รับจ้าง รับราชการ มีทั้ง เด็ก คนแก่ คนพิการ คนป่วย นักเลง นักเล่นพนัน และหัวขโมย แต่โดยทั่วไป แต่ละคนแต่ละครอบครัว มีฐานะทางเศรษฐกิจและรายได้ ไม่แตกต่างกันมากนัก ในอดีต มีพื้นที่เพาะปลูก ประมาณครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ทั้งหมด แต่ปัจจุบัน พื้นที่เกษตรกรรม มีจำนวนลดลง เพราะถูกขายหรือแปรเป็นพื้นที่ทำโรงงาน สิ่งปลูกสร้าง

ชาวตำบลแสงสุขรุ่นพ่อแม่ รักสันโดษ สามัคคี รักในหลวง ต่างพอใจที่จะชีวิตแบบพึ่งพาตนเอง ซึ่งแตกต่างจาก สมาชิกชุมชนในรุ่นลูก ที่เริ่มมีความคิดเห็นและวิถีชีวิตแบบสังคมเมืองมากขึ้นเรื่อยๆ

ในตำบลนี้ มีบุคคลสำคัญ ที่มีบทบาท ในการกำหนดชะตา และเรื่องราว ให้หมู่บ้านแสงสุข กลายเป็นเรื่องที่ได้รับการเล่าขาน และเป็นบทเรียนที่น่าเรียนรู้ และ จดจำ

ใหญ่ เป็นลูกชายคนเดียว ของพ่อและแม่ ที่เป็นคนพื้นเพนี้ เรียนจบรัฐศาสตร์ มีเพื่อนรุ่นพี่ ชื่อ ทรงวิทย์ เป็นนักศึกษาสถาบันเดียวกัน ทรงวิทย์ เรียนบริหาร เป็นนักศึกษารุ่นพี่ ที่ใหญ่ เคารพนับถือ มากกว่าใครๆ

หลังเรียนจบ ทรงวิทย์ ไปทำธุรกิจส่วนตัว ใหญ่ กลับบ้านที่ตำบลแสงสุข พบรักและแต่งงานกับ ครูวิภา ช่วงแรก ใหญ่อยากพัฒนาหมู่บ้านของตัวเอง ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต่อมาแปรรูปที่สวนและนา เป็นรีสอร์ท ธุรกิจเริ่มแรกไปได้ดี ไม่นานก้าวสู่ตำแหน่ง นายก อบต.ตำบลแสงสุข ภายใต้อาณัติความช่วยเหลือของ เลี้ยงบุญชัย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นรอยร้าวระหว่าง ใหญ่ กับ ครูวิภา

ครูวิภา กับ ใหญ่ เป็นเพื่อนกัน ตั้งแต่เรียนมัธยม วิภา มีฐานะไม่ดีเท่าใหญ่ แต่พยายามเรียนจนจบวุฒิมศฐ จึงได้มาเป็นครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่หมู่บ้านแห่งนี้ นับเป็นครูสาว คนแรก ของหมู่บ้าน เธอรักชุมชนแห่งนี้ สอนให้ชาวบ้านรู้จัก และรักษาวิถีเศรษฐกิจพอเพียง มาโดยตลอด

ดำรง กับ สุณี สองสามีภรรยา อาชีพทำนา มีฐานะยากจนตามสูตร คือ ทั้งคู่มีอบายมุขติดตัวกันละ

นิดหน่อย จนหนี้สินล้นพ้นตัว ถูกเลี้ยบุญชัย ยึดที่ดินไป เพื่อใช้หนี้เงินกู้ใหญ่ และ วิชาสงสาร จึงให้พื้นที่ทำนาและช่วยดูแลสวนด้วย โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า

คำรง กับ สุณี มีลูกด้วยกัน 2 คน คือ คนโต เป็นผู้หญิง ชื่อ จอย คนเล็ก เป็นชาย ชื่อ โจ้ จอย เป็นเด็กรักดี เข้าไปทำงานในเมือง เลี้ยงตัวเองไปด้วย เรียนไปด้วย จนจบ ปวส. ด้านมัณฑนศิลป์ จอยไปทำงานให้กับ ทรงวิทย์

เลี้ย บุญชัย เป็นนักการเมืองท้องถิ่น มีอิทธิพลมากมาย เบื้องหลังทำธุรกิจให้กู้เงินนอกระบบ เป็นเจ้าของบ่อนพนัน ใฝ่ฝันชนะเลือกตั้ง ส.ส. มีลูกน้อง คนสนิท ชื่อ โสภณ กับ บ๊อด โสภณ เป็น คนพูดน้อย คุตน์ โหดเหี้ยม บ๊อด เป็นคนสติไม่เต็ม

ใหญ่ มีโอกาสติดว่าคนอื่นในหมู่บ้าน ตรงที่ พ่อแม่ บุกเบิกเก็บ สะสมที่ดิน เป็น นา 200 ไร่ ในตำบลแสงสุข และ สวนผลไม้ อีก 50 ไร่ ไร่ให้เขา เพื่อไม่ต้องการให้เขา ลำบากเมื่อโตขึ้น และพำรสอนลูกให้ตั้งใจเรียน เป็นเจ้าคนนายคนให้ได้ จะได้ไม่ลำบาก

หลังเรียนจบ ใหญ่ กลับบ้าน ท่ามกลางความยินดี ของเพื่อนบ้าน พี่ บ้า น้ำ อ่า และคนที่ดีใจมากกว่าคนอื่น คือ ครูวิภา

ชาวบ้าน ยอมรับว่า ใหญ่ เป็นเลือดแท้ของหมู่บ้าน จึงได้รับเลือก ให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะ ที่เรียนมาสูงกว่าคนอื่น และจบรัฐศาสตร์มาแล้วด้วย

คำรง กับ สุณี เป็นครอบครัวที่พ่อกับแม่เคยให้การเกื้อกูล เหมือนญาติสนิท และบอกกับใหญ่ว่า ควรเลี้ยงและดูแลเขา ใหญ่จึงให้ที่นา ค่าเช่าได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ก็ไม่เป็นไร คำรงกับสุณี ก็เหมือนกับชาวนาทั่วไป ต่างใช้เคมีเกษตรอย่างไม่รู้จักประมาณจนทำให้ทั้งสองเจ็บป่วย

สวนผลไม้ นานาชนิด ที่พ่อปลูกไว้ 50 ไร่ ใหญ่ ก็ปรับปรุง จนมีผลผลิตเพิ่ม ใหญ่ เหน็ดเหนื่อย กับการขุดดิน ใส่ปุ๋ย เชื้อนรถ ในสวนผลไม้ของเขา ท่ามกลางสายตา ชื่นชม ยินดี ของ ครูวิภา ที่แอบชอบ ใหญ่ ตั้งแต่แรก

วันหนึ่ง ใหญ่ มองดูนาข้าวอย่างชื่นชม ครูวิภา นำข้าวกลางวันมาส่ง ตอนพักเที่ยง (นาอยู่ติดกับโรงเรียน) ทั้งคู่ สาราภาพรัก ใหญ่นอนหนุนตักวิภา และขอแต่งงานกับครูวิภา ทั้งคู่สัญญากันว่า จะร่วมกันพัฒนาหมู่บ้านแห่งนี้ สร้างความผิตหวังให้แก่ ครูนวล ซึ่งแอบรักใหญ่ โดยที่ใหญ่ไม่รู้ตัว

คำรง กับ สุณี แอบชื่นชม ใหญ่ กับครูวิภา อยู่มุมหนึ่ง ของนาข้าว

ใหญ่ แต่งงาน กับครูวิภา

5 ปี ผ่านไป

องค์ 2

วิถีชีวิตของ สุณี กับ ดำรง ยังคงเปราะบางเกินไปด้วยอบายมุข และละครน้ำเน่า วิชา สอนหนังสือ ปกติให้นักเรียนรักในหลวง ฟังตนเอง ชื่อสัตย์ ชยัน ประหยัด ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีครูนวล ช่วยอยู่ห่างๆ ระหว่างเดินทางกลับบ้าน ก็มักจะแวะพูดคุย ทักทาย ชาวบ้าน ให้รู้จักใช้ สมุนไพร ฟังตนเอง ชาวบ้าน รักครูวิชา เหมือนนางฟ้า บนสวรรค์

ครูวิชา กลับมาบ้าน ทักทาย ย้อย ลูกสาว และอ้า ลูกชาย โดยมี แววมยุรา คอยเป็นพี่เลี้ยงให้

ใหญ่ ปรึกษากับ วิชา เพื่อสร้างหนทางร่ำรวย แต่วิชา กลับรู้สึกเฉยๆ เพราะรู้สึกว่า ทุกวัน ก็อยู่ดีมีสุขแล้ว ใหญ่ กู้เงินจากธนาคาร ชื่อที่ทำการสัตว์ โดยเอาที่ดิน ครึ่งหนึ่ง ไปจำนองไว้กับธนาคาร เพื่อเป็น หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ได้เพียงครึ่งเดียวของโครงการ เงินหมด เพราะตกแต่งเพิ่มเติมนอกแผน จึงปรึกษากับวิชา ว่าจะขอกู้เงินนอกระบบ จากเลียบนุชชัย แต่วิชาไม่เห็นด้วย

เลียบนุชชัย อยากลงเล่นการเมือง ระดับชาติ จึงหวังพึ่ง กำนันใหญ่ ให้เป็นหัวคะแนน โดยแลกกับ ผลประโยชน์เงินกู้ต่อเติมธุรกิจสัตว์

ธุรกิจสัตว์ สร้างรอยร้าวให้แก่ครอบครัว ซึ่งวิชา ไม่ค่อยเห็นด้วย จึงหันไปสนใจเลี้ยงลูกกับภาระ งานสอนมากกว่า เปิดโอกาสให้ ครูนวล เข้ามาพัวพันกับใหญ่ คราวนี้ ครูนวล อาสาช่วยงานของใหญ่อยู่ เคียงข้าง และมีสัมพันธ์รักกันลับๆ

เลียบนุชชัย ได้รับเลือก เป็นผู้แทน ขณะที่ธุรกิจสัตว์ ของใหญ่ประสบผลสำเร็จ การเลือกตั้ง สมาชิกสภาตำบล ใหญ่ ได้รับเลือกให้เป็น นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้การสนับสนุนของ เลียบนุชชัย ใหญ่ เริ่มทำตัวเป็นนาย คบกับนักธุรกิจใหญ่ คูหมื่น คนจน เทียวเตร่ คืม ดิดผู้หญิง มีเงินใช้ ฟุ่มเฟือย อุดมการณ์ นักพัฒนา ตอนเรียนจบใหม่ๆ หายไปสิ้น เริ่มไม่สนใจ ลูกเมีย คือวัน ยะโส แม้แต่ ครู นวล ใหญ่ก็เริ่มทำตัวเหินห่าง

ใหญ่ โทศัพท์ ถึง ทรงวิทย์ คุยทักทาย เรื่องภาวะของธุรกิจ

ทรงวิทย์ เจ้าของ ธุรกิจ OTOP ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็ก จำหน่าย ผลิตภัณฑ์จากไม้แปรรูป ทุกชนิด เครื่องประดับ ตกแต่ง ทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคาร ซึ่งต้องใช้ฝีมือ และการออกแบบ

ทรงวิทย์ เป็นเพื่อนสนิทกับใหญ่ แต่มีแนวคิดสวนทางกัน ทรงวิทย์ เป็นคนรอบคอบ ชื่อสัตย์ ให้ความสำคัญกับ ศักยภาพของคน เป็นสำคัญ เงินสด ต้องมีสำรองเพียงพอ ต้องชื่อสัตย์ ไม่เอาเปรียบ ลูกค้า ใหญ่ ให้ความสำคัญกับเงิน มากกว่าอย่างอื่น ใช้เงินซื้อทุกอย่าง แม้กระทั่ง ความรัก ความชื่อสัตย์ ความศรัทธาจากคนรอบข้าง

จอย ทำหน้าที่เป็น creative ให้กับบริษัทของทรงวิทย์ จอย เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ ชยัน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีอารมณ์ขันเสมอ พนักงานทุกคนรักและเอ็นดู เป็นพนักงานมือหนึ่งของทรงวิทย์

ใหญ่ มองเห็นหนทางมั่งคั่ง ทำคอนโดมิเนียม และเป็นผู้อยู่เบื้องหลังรับเหมาก่อสร้าง

สาธารณูปโภค โดยอาศัยตำแหน่งการเมือง และการสนับสนุนจาก เลียนบุญชัย

ที่ร้านอาหารริมบึง ใหญ่ กับเพื่อนๆ โอดัน กับ สกต และ ทรงวิทย์ สนทนาเรื่องภาวะเศรษฐกิจ ทรงวิทย์ พูดเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แต่ใหญ่ฟังไม่เข้าใจ หาวว่า ทรงวิทย์เพี้ยนไป ใหญ่ ขอให้ทรงวิทย์ร่วมทุนด้วย ทรงวิทย์ปฏิเสธ กลับเตือนว่า อย่าเพิ่งลงทุนอะไรในตอนนี้ โดยเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ เพราะมันเสี่ยงมากกว่า แนวโน้มเศรษฐกิจ ต่อไปจะไม่ดี

ตำรวจ ไปกู้เงินเลี่ยนบุญชัยเพื่อใช้หนี้พันบั้ง ใช้เป็นค่ายาของสุณีบ้าง เงินที่ถูกส่งมาให้ ก็เสียไปกับการพนัน และอบายมุข เลี่ยนบุญชัย จึงใช้ให้ โชกุน กับ ป๊อ มาทวงหนี้ ตำรวจ กลุ่มใจ จึงไปนั่งกินเหล้ากับเพื่อน มีคนแนะนำให้ขายยาบ้า ได้เงินง่ายและเร็วกว่า ตำรวจ รับเป็นสายส่งยาบ้า ซึ่งพัวพันกับคนของเลี่ยนบุญชัย

ใหญ่ ตัดสินใจ ทำธุรกิจคอนโดมิเนียมต่อ โดยไม่ฟังคำคัดค้านของครูวิภา โดยใช้พื้นที่ทั้งหมด 200 ไร่ ไปค้าประกันวงเงินกู้ ครูนวด กลับมามีความสัมพันธ์กับใหญ่อีกครั้ง โดยรับเป็นผู้ดูแลจัดการธุรกิจให้

ครูวิภา ขวน ตำรวจ กับ สุณี ให้ย้ายมาอยู่ใกล้ๆ กัน จะได้ช่วยดูแลสวนผลไม้ ให้ด้วย แทนการทำงาน นับเป็นเรื่องดี สำหรับ สุณี เพราะยังได้ใกล้ชิดกับครูวิภา สุณี ก็ซึมซับ ความรู้ แนวคิด ที่ครูวิภา คอยอบรม สั่งสอน แวด ก็พลอยดีใจไปด้วย ที่ได้สนิทกับเพื่อนบ้าน ที่รู้ใจมาเพิ่มสีสันให้ชีวิต สุณี เรียนรู้ การเปลี่ยนวิถีชีวิต จากการเข้ารับการอบรมเรียนรู้ หลักสูตรวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ความคิดความเชื่อของสุณี เปลี่ยนไป แต่ตำรวจยังเหมือนเดิม

ทรงวิทย์ และ ริน มาเยี่ยมใหญ่ ที่บ้าน จอย ก็มาด้วย จอย เตือนแม่กับพ่อ เรื่องการกินอยู่ พร้อมกับส่งเงินจำนวนหนึ่งให้แม่เก็บไว้ จอย บอกให้พ่อเลิกดื่มเหล้า แม่เลิกเล่นหวย สุณี ขาบซึ่งน้ำใจของลูกและศิษย์ ที่มีลูกกตัญญู และเป็นคนดี

ทรงวิทย์ มาคลุกคลีทางหาวัตถุดิบป้อนโรงงาน และเห็นว่าชาวบ้านแถวนี้ มีฝีมือหลายคน ก็ขอรับให้ครูวิภา ช่วยหาแรงงานที่มีฝีมือให้ด้วย ต้องการคนดี คนขยัน ไม่มีอบายมุข ก่อนกลับ ทรงวิทย์ได้ร่วมกิจกรรม ทำบุญถวายข้าวกับชาวบ้าน ซึ่งถือเป็นประเพณีสำคัญของหมู่บ้าน มีการแสดงผลงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างกันเองของชาวชุมชน ครูวิภา เป็นผู้นำกิจกรรม กำนันใหญ่ มาเป็นประธานพิธีให้ เลี่ยนบุญชัย ก็มาด้วย ทุกคนร่วมสนุกกัน ร้องเพลง “ข้าวนาบุญ” อย่างมีความสุข

สถานการณ์บ้านเมือง เดินมาถึงช่วงวิกฤต มีชุมนุมประท้วง คนตงงาน หนาครล่ม ส่งผลกระทบต่อกิจการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ลูกค้าหลายคน ยกเลิก การจองห้องพัก ทำให้ ธุรกิจของใหญ่ ประสบภาวะขาดทุนติดต่อกันมาหลายเดือน งานรับเหมาที่ผลิตพลาด เกิดงานทิ้งงาน

ใหญ่ กับทรงวิทย์ ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน ทรงวิทย์แนะให้ใหญ่ว่า ถ้าไม่ไหว ก็ให้ขายกิจการไปเสีย หาเงินไปใช้หนี้ดีกว่า ส่วนวิภาที่แนะนำแบบเดียวกัน และกลับไปสู่จุดเริ่มต้น ก็ยังไม่สายเกินไป

เลี่ยนบุญชัย แพ้เลือกตั้ง ถือว่าเป็นความล้มเหลวของใหญ่ด้วย ในฐานะหวัคະແນคนสำคัญ เลี่ยนบุญ

ชัย ปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ

ทรงวิทย์ ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน ยอดขายตก **supplier** งดให้เครดิต ที่เคยให้ระยะยาว ก็เร่งรัดเป็นเงินสดแทน ทรงวิทย์ ขายแคลนเงินสด จนไม่มีเงินเดือนจ่ายพนักงาน ทรงวิทย์แก้ปัญหา โดยลดจ่ายเงินเดือนไว้ก่อน นำเงินสดส่วนหนึ่ง ไปซื้อวัตถุดิบ ทำให้พนักงานส่วนใหญ่ ไม่พอใจ บางคนพากันลาออกไป แต่ยังมีโชคดี ที่บรรดาพนักงาน ที่ลาออกไปนั้น เป็นแรงงานไร้ฝีมือ

ทรงวิทย์ ให้ความสำคัญกับปัจจัยการดำเนินธุรกิจ **OTOP** ของเขาว่า สิ่งสำคัญ คือ (1) เงินสด ต้องมีไว้หมุนเวียนให้เพียงพอ (2) พนักงาน ต้องมีคุณภาพ และมีศักยภาพ เพราะ พนักงานที่ดี จะช่วยลดต้นทุนให้ (3) ลูกค้า คือ หัวใจสำคัญของความอยู่รอด อย่าเอาเปรียบเขา ต้องซื้อตรง ต้องส่งมอบสินค้าที่มีคุณภาพ ตามที่ตกลงกัน ต้องรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์

ทรงวิทย์ และ ใหญ่โทรศัพท์คุยกัน แลกเปลี่ยน ปรับทุกข์ซึ่งกันและกัน แต่ใหญ่ ก็ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดและวิธีการที่ทรงวิทย์ทำอยู่ดี

หลังจากได้เรียนรู้วิถีชีวิตใหม่ สุขภาพของสุณี ดีวันดีคืน ด้วยวิถี สุขภาพ 8 อ. กิจกรรม 5ส. สมุนไพรพึ่งตนเอง นวดแผนไทย น้ำหมักชีวภาพ น้ำยาเอนกประสงค์ ปุ๋ยอินทรีย์ จากการทำบัญชีครัวเรือน สุณี มองเห็นจุดบกพร่องของการดำเนินชีวิต และเริ่มปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ แต่ดำรงไม่สนใจ

ทั้งหมดนี้ เป็นเพราะครูวิภา เป็นผู้นำความคิดให้ชาวบ้าน หันมาสนใจแนวทางการพึ่งพาตนเอง รู้เท่าทันสิ่งยั่วยุต่างๆ ที่ถาโถมเข้ามาผ่านสื่อทุกชนิด ทำให้วิถีชีวิตของชนบทเปลี่ยนไป กลายเป็นรูว์ของชีวิตไปโดยไม่รู้ตัว

ข่าว คำเตือนจากนักวิเคราะห์ฐานเศรษฐกิจ เรื่อง ภาวะวิกฤติในยุคฟองสบู่ หลีกเลี่ยงการลงทุน ให้ความสำคัญเงินสดไว้ ลดต้นทุน ด้วยการเพิ่มศักยภาพของคน และ ลดสิ่งที่ไม่จำเป็นลง เจ้าของธุรกิจ ต้องลงมาทำเอง ทั้งหมดนี้ ใหญ่ไม่สนใจ ไม่เชื่อ ครูนวลเอง ก็ไม่กล้าเตือนใหญ่ ใหญ่ ตัดสินใจแก้วิกฤติแบบสวนทาง สร้างเครดิตให้แก่ตัวเอง ด้วยการเอาที่ดินที่มีอยู่ (สวน 50 ไร่) เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ธนาคาร เพื่อพยุงฐานะทางการเงินต่อไป สิ่งที วิภา รับไม่ได้มากที่สุด คือ ใหญ่ จะเอาบ้านไปค้ำประกันเงินกู้ด้วย

สภาพครอบครัวของใหญ่ ไม่ดีเลย วิภา ถึงกับ ขับไล่ใหญ่ออกจากบ้าน ใหญ่จึงหลบไปอาศัยนอนกับ กิฟ ซึ่งเป็นเมียลับๆ อีกคนหนึ่ง

ครูวิภา จึงต้องทำให้เข้มแข็งเข้าไว้ น้ำตาที่ไหลอาบแก้ม ก็ไม่ให้ใครเห็น ในเมื่อผัวไม่รักดี ก็ปล่อยมันไป ยังกดี ที่มีบ้าน มีที่ดินผืนสุดท้าย ที่ไว้ให้เป็นสมบัติของลูก และเพราะความศรัทธาของชาวบ้าน และภารกิจในการเป็นผู้นำความคิด ยังมีอยู่เต็มหัวใจ ทำให้วิภาไม่กำลังใจขึ้นมาอีกครั้ง สมกับเป็นนางฟ้าของประชาชนจริงๆ

แต่ตอนนี้ วิภา หอบลูก 2 คน หลบไปอยู่บ้านของพ่อกับแม่ ที่ต่างอำเภอ ก่อน โดยไม่บอกใคร ปล่อยให้แควกับสุณี ดูแลบ้านไปพลางก่อน ครูนวล เริ่มมีความหวัง ในตัวใหญ่ ขึ้นมาอีกครั้ง

ทรงวิทย์ ประชุม พนักงานในบริษัททุกคน ให้โอกาส ให้ทางเลือก ใครพร้อมที่จะอยู่รับสภาพ ใครไม่พร้อม ไม่ยอมรับ ก็ตัดสินใจเองได้เลยว่าจะอยู่หรือจะไป

ถ้าใครจะอยู่ต่อ ต้องปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง ลด ละ เลิก สิ่งที่ไม่จำเป็นลง ให้ได้ก่อน เพื่อลดภาระรายจ่ายส่วนตัวลง ให้สมดุลกับ เงินเดือนที่ขาดแคลน และให้ช่วยกันประหยัด ทรัพยากรรายจ่ายของบริษัท เช่น ลดค่าน้ำ ค่าไฟฟ้าลง เพื่อว่าบริษัทจะได้มีเงินเหลือส่วนหนึ่ง จ่ายเป็นเงินเดือนให้ ความขยัน สติ ปัญญา คิด ความเอาใจใส่ต่องานในหน้าที่ จะช่วยรักษาคุณภาพและมาตรฐาน ของผลิตภัณฑ์ จะทำให้รักษายอดขายได้ เมื่อขายได้ ก็มีเงิน ทุกคนก็อยู่ได้มีความสุข

ทรงวิทย์ ได้แจ้งไปยัง **supplier** ทั้งหมดว่า ขอผ่อนผันจ่ายช้ากว่ากำหนด ถ้าไม่ได้จำเป็นต้องเปลี่ยน **supplier** รายใหม่ คงไม่ทำให้ผิดเงื่อนไข เพราะในภาวะอย่างนี้ ทุกคนต้องพึ่งฐานะของตัวเองให้อยู่รอด แต่ ทรงวิทย์ ไม่โง่งแน่นอน แต่ตอนนี้ยังไม่มีเงินสักระยะให้จริงๆ

ผลปรากฏว่า ทำให้ พนักงาน ไร้ฝีมือ ลาออกไปก่อนบริษัท ทรงวิทย์ ประชุม คนวงในของ บริษัท ว่า (1) จะคัดเลือก พนักงานชั้นดีไว้ ส่วนหนึ่ง โดยเพิ่มเงินเดือนให้ด้วย (จอย อยู่ในลำดับที่ 1 ของกลุ่มนี้) เพราะต้องการรักษา คุณภาพฝีมือ เพราะผลิตภัณฑ์ของบริษัท เป็นสินค้าประเภท ต้องใช้ความคิด สร้างสรรค์ และความประณีต ซึ่งหากรับพนักงานใหม่เข้ามา ต้องสอนงานกันใหม่ สู้จ้างคนเก่าฝีมือดีไว้ สอนพนักงานใหม่ ที่ไร้ฝีมือ ดีกว่า (2) เปลี่ยน **Supplier** โดยมี ครัววิภา ช่วยสนับสนุน (3) หาตลาดต่างประเทศ ไว้ด้วย

ทรงวิทย์ เลือกวิธีชีวิตพอเพียง โดยการทำตัวอย่างให้พนักงานดู ไปเป็นวิทยากร ให้แก่ศูนย์ฝึกอบรมหลายๆ แห่ง ทำให้ รู้จักแรงงานหน้าใหม่ ที่มีฝีมือเพิ่มขึ้น และเป็นช่องทางหนึ่ง ในการคัดคนมีคุณภาพ เข้ามาทำงานในบริษัท อีกทางหนึ่งด้วย ทรงวิทย์ มองเห็นสู่ทางใหม่ ในการสร้างผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับอาหารธรรมชาติ ทางวิทย์ประกาศว่า พนักงานคนใหม่ทุกคน ต้อง ไม่มีอบายมุข โดยเฉพาะเหล้า กับ บุหรี่ การพนัน ใครยังติดอยู่ จะไม่รับ แม้ว่าจะมีฝีมือ หรือเก่งแค่ไหนก็ตาม

สุณี กับ สมาชิก ประสบความสำเร็จ ตามวิถีทางเศรษฐกิจพึ่งตน ชุมชนเข้มแข็ง และร่วมกันวางแผน ยุทธศาสตร์ของสมาชิก สู่โครงข่ายอาชีพ “วิสาหกิจชุมชน” โดยมี ทรงวิทย์ เป็นตลาดให้

ใหญ่ มีปากเสียงกับ กิฟ และ ถูกกิฟขับไล่ออกจากคอนโด ใหญ่เสียหน้ามาก และโกรธ ผิดหวังกับชีวิต จึงขับรถไปหา ครูนวน ครูนวน ยังมีเชื้อโยกับใหญ่ แต่ปัญหาต่างๆ ก็มารุมเร้า ใหญ่กลุ่มใจหนักยิ่งขึ้น ใหญ่คิดไม่ตก จึงขับรถออกไป โดยไม่ฟังคำคัดค้านของครูนวน

ใหญ่ขับรถไปตามชนบท ขับไปเรื่อยๆ เห็นผู้คน ชาวบ้านเขามีความสุขกัน มีรอยยิ้ม ทั้งๆ ที่ คนพวกนี้ ไม่มีเงินทองมากมายอย่างที่ใหญ่เคยมี ใหญ่ขับรถมาถึงที่นาของตนเอง ทำให้เขานึกถึง ที่ดิน บ้าน ภรรยา ลูก ที่กำลังจะสูญเสียไป ความรู้สึกรักเสียดายในสิ่งที่บรรพบุรุษ สร้างไว้ให้ มันกำลังจะถูกเขาทำลาย สร้างอารมณ์สะเทือนใจ

ใหญ่สับสนกับความคิดของตัวเอง เมื่อนึกย้อนภาพอดีต ไปตามบทเพลง “ชีวิตใหม่ ไร้สารพิษ”

องค์ 3

เพลงจบลง ...

กว้างความคิดกลับคืนมา เมื่อเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เป็นเสียงเรียกของแวว ให้รีบกลับบ้าน ครูวิภา และเด็กๆ ไม่รู้หายไปไหน มีหมายเรียกจากนายด้วย ใหญ่จึง รีบขับรถ กลับไปอย่างรวดเร็ว ถึงบ้าน กลายเป็นบ้านที่ว่างเปล่า เปิดประตู เข้าไปในห้องทำงาน มีแต่ข้าวของรกรุงรัง ไร้ระเบียบ รูปถ่ายข้างฝาผนัง ก็ดูเศร้าๆ

ครูวิภาไม่อยู่ งานบ้านจึงตกเป็นภาระของสุณี ที่ต้องจัดเก็บข้าวของ ปัดกวาดและกลับไปดูภาระกิจในสวน สุณี กลับบ้าน เข้านอนแต่หัวค่ำ ผนตกหนัก สุนัข เหาไม่หยุด ค่ำรุ่ง ยังไม่กลับบ้าน ลูกชายบอกว่า พ่อไปทำธุระที่บ้านเลข ๖๖๖ สุณี มีลางสังหรณ์กลัวว่า ค่ำรุ่งคงเจอเหตุร้าย จึงรีบลุกขึ้นจากที่นอน บอกให้ลูกชาย นอนเฝ้าบ้าน ส่วนตนจะไปตามพ่อ สุณีคว้าไฟฉายลงจากบ้านไป ท่วมกลางสายฝน

คืนนี้ ค่ำรุ่ง เป็นสายส่งยาบ้า เมื่อไปถึงที่นัดหมาย ส่งของแล้ว ปรากฏว่า เป็นของปลอม ค่ำรุ่งมา ค่ำรุ่ง วิ่งหนีเอาตัวรอด คนร้ายสองคนชักปืน ออกวิ่งไล่ตาม

ใหญ่ ขับรถ จอดหน้าบ้าน วิ่งขึ้นไปบนห้องทำงาน

ใหญ่ ยืนอยู่กลางห้อง รู้สึกสับสน ท่วมกลางบรรยากาศเศร้าๆ ภาพในอดีต ผุดขึ้นมาในสมอง เมีย ขับไล่ เลข ๖๖๖ ฆาตกรรมพลอย ลูกน้องวางยา ลูกค้าปฏิเสธ ทรวงวิทย์เตือน ก๊อฟ ส่งสายตายเย้ยหยัน เพื่อน ต่อว่า ทนายสงเคราะห์ศาลมาให้

ภาพเหล่านี้ สลับไปมา ขณะลากลิ้นชักออกมา หยิบปืนพกสั้น ถือไว้ในมือ สังเกตเห็นเงาภาพบนผนัง ค่อยๆ ยกปืนขึ้น

สุณี วิ่งฝ่าสายฝนออกไปตามเสียง ที่มีคนวิ่งขับไล่กัน ค่ำรุ่ง กำลังวิ่งหนี ไปสะดุดเศษไม้ และเหยียบตะปู มือปืนยกปืนขึ้น เล็งไปที่ค่ำรุ่ง สุณี ตกใจมาก ทำอะไรไม่ถูก

เงาภาพที่ผนังห้อง มองเห็น ใหญ่ จ่อปืนที่ขมับ ... เหยื่อผุผนไหลเต็มใบหน้า สายตาแดงก่ำ เหมือนจะร้องไห้ มือสั่น ขณะเหนียวไก่อปืน

เสียงปืนดังขึ้น ปัง! ปัง! ปัง! 3 นัด ท่วมกลางความมืด

เลือดกระเซ็นไปถูก รูปถ่ายของใหญ่ ไหลเยิ้ม

สุณี ตกใจกลัว สุดขีด

เลือดไหลเยิ้ม บริเวณศีรษะของค่ำรุ่ง ท่วมกลางสายฝน

ภาพบนโต๊ะทำงาน ร่างของใหญ่ล้มคว่ำลงมา แน่นิ่งไป มองเห็นสภาพศพของใหญ่ ด้วยบรรยากาศอันเศร้า น่าสะพรึงกลัว และวังเวง

เสียงกรีดร้อง ของ สุณี โหยหวน ได้ยินไปทั้งหมู่บ้าน

สุณี สะดุ้ง ตกใจตื่น ขึ้นมากลางดึก เหงื่อไหลท่วมตัว ลูกชายยังนอนหลับสนิท

มองเห็นมือของใหญ่ที่กำลังจับบันทึกประจำวัน ชัดเจนขึ้น แต่เมื่อมองจากด้านหลัง เขาแสดงความไม่พอใจในสิ่งที่เขาบันทึก...

เขาจึงขยำกระดาษที่บันทึกนั้น พร้อมกับฉีกสมุดเล่มนั้น แล้วโยนลงตะกร้าไป จากนั้น ลูกเดินออกไปเปิดประตู แล้วเดินออกจากห้องไป

รอบๆ ระเบียบบ้าน มองเห็นเครื่องเฟอร์นิเจอร์ ที่ทำจากวัสดุรีไซเคิล เครื่องมือชนวนแดนไทย กาขงสมุนไพรไทย ภาพกว้างออกไป เห็นบรรยากาศบริเวณบ้านร่มรื่นด้วยสวนไม้ประดับ สลับกับพืชสมุนไพร ผักปลอดสารพิษ มองเห็นป้ายบอกรถใช้น้ำมันไบโอดีเซล ภาพนั้นไกลออกไป เห็นผู้คนเดินไปมาอย่างมีความสุข สมณะเดินบิณฑบาต

ที่ระเบียบบ้าน ชายคนนี้ก็ชื่อ ใหญ่ ด้วยวัย 60 ปีเศษ หันมายิ้มอย่างมีความสุข เด็กหนุ่มวัย 15 ปี (อ้า) วังมากอดพ่อ สักครู เขาทั้งสองจึงเบนสายตามองไปที่ พระบรมฉายาติสลักษณ์ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีข้อความ “พออยู่พอกิน”

เสียงเรียกของภรรยา (ครูวิภา) เรียกให้สองพ่อลูกไปกินข้าวด้วยกัน ก่อนที่สองพ่อลูกจะผลไป เขาทั้งสองยกมือไหว้ พระบรมฉายาติสลักษณ์

ครูวิภา ในปัจจุบัน กับ น้องชาย ซึ่งเป็นลูกสาวคนโต กำลัง จัดเตรียมอาหารให้พ่อ และน้องชาย

สุณี รีบไปรับ ดำรง ที่เรือนจำ วันนี้ เป็นวันที่ดำรงพันโทษจำคุก คดียาบ้า

ที่หน้าประตูเรือนจำ ดำรง ถูกตัดสินจำคุก คดียาบ้า 20 ปี แต่เป็นนักโทษชั้นดี จึงได้รับอภัยโทษเหลือ 7 ปี

ทรงวิทย์ ได้กลายเป็นสัญลักษณ์หนึ่ง ของ การดำเนินธุรกิจ แบบเศรษฐกิจพอเพียง เขา อุทิศตนเอง ให้เป็นปราชญ์ชุมชน อบรม สั่งสอน แนะนำ ให้ความรู้ แก่ผู้สนใจ ประพฤติเป็นตัวอย่างที่ดี “ตัวอย่างที่ดี มีค่ากว่าคำสอน”

จบ

ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง (Title information)

ผู้เขียน: ดิน หิน พ้า (สุติน ชาวหินฟ้า)

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme)

การตอบสนองปัจจัยความต้องการพื้นฐาน (ปัจจัยสี่ สวัสดิภาพพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่สงบสุข) เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องแสวงหา ให้มีกิน มีใช้ อย่างพอเพียง ส่วนปัจจัยความต้องการส่วนเกิน (ความพึงพอใจที่เกิดจากกิเลส ตัณหา ความทะเยอทะยานอยาก ในรูปแบบอบายมุขต่างๆ) เป็นสิ่งที่ควรลด ละ เลิก

ภาพยนตร์ พ้าใหม่ หัวใจพอเพียง ให้ข้อคิด ที่เป็นอมตธรรม ข้อที่ว่า “ทำดียอมไม่ได้ ทำชั่วยอมได้ชั่ว และ ทำดีจากภายใน จะส่งผลดี ต่อตนเอง และคนรอบข้าง”-

แนวภาพยนตร์ (genre)

ชีวิต (drama)

เรื่องย่อ (synopsis)

ครูวิภา สุณี และ ทรงวิทย์ ผู้มีความเข้าใจในปรัชญาความพอเพียง และ การพึ่งพาตนเอง จึงปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ลดปัจจัยความต้องการส่วนเกินลง และต่อเติมความสมบูรณ์ของชีวิต ด้วยการเรียนรู้หลักสูตรการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสัมมาอาชีพ ซึ่งตรงกันข้ามกับ ไหญ่ คำรง และ เลียบบุญชัย ที่ปฏิเสธแนวทางเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาก็พบกับความหายนะในที่สุด

บันทึกเรื่องราว เล่าถึงวิถีชีวิต ของคน 3 ครอบครัว ในตำบลแสงสุข ที่มีความคิด ความเชื่อ แตกต่างกัน สุดท้ายของชีวิต ก็ได้รับผลกระทบ ตามวิถีทางที่ตนเองเลือก

เริ่มบันทึก

“ทุกคนก็เป็นมนุษย์ มีกิเลส ที่อยากได้ อยากมี อยากเป็น แต่... เราก็มีสิทธิ์ ที่จะฝันเห็นสังคมที่ดีกว่า”

ไหญ่ กับ ครูวิภา สองสามีภรรยา เริ่มขัดแย้งทางความคิด เมื่อชีวิตคู่ดำเนินมาถึงจุดอึดอัด ไหญ่ ทะเยอทะยาน ใฝ่ฝันอยากได้ตำแหน่ง หน้าตาทางสังคม และปรารถนาชีวิตเสวยสุขกับความร่ำรวย แต่วิภา ต้องการอยู่อย่างพอเพียง ทรงวิทย์ เป็นเพื่อนรุ่นพี่ ที่ไหญ่เคารพนับถือมาก เขาทำธุรกิจ OTOP อย่างชาญฉลาด มีภรรยา ชื่อ ริน ครอบครัวของ คำรง กับ สุณี ชาวบ้านสองผัวเมีย ที่ผูกชีวิตความจน แบบซ้ำซาก ไว้กับ อบายมุข และ พินิจจากเคมีเกษตร

วิภา นอกจากจะเป็นครูของเด็กๆ แล้ว ยังเป็นครูของชาวบ้าน ในหมู่บ้านแสงสุข อีกด้วย จนชาวบ้านให้ความรัก และเคารพเธอ เสมือนเป็นนางฟ้าของประชาชน ซึ่งได้กลายมาเป็นพลังใจ ให้ครูวิภา อยู่ต่อสู้กับปัญหาครอบครัวต่อไป เป็นที่พึ่งของลูกๆ และเป็นร่มโพธิ์ให้แก่ชาวบ้าน ซึ่งตรงกันข้ามกับ ใหญ่ ผู้เป็นสามี ซึ่งจบวิทยาศาสตร์บัณฑิต และได้รับเลือกเป็นนายก อบต.แสงสุข แต่กลับไปเอาดีในการทำธุรกิจสังหาริมทรัพย์ (รีเอสเอท และ คอนโดมิเนียม) โดยอาศัยฐานอำนาจของ เลียนบุญชัย ซึ่งเป็นนักการเมืองผู้มีอิทธิพล ใหญ่ ไม่ละความพยายาม ที่จะไปถึงความไฉฉาน อำนาจ บารมี เงิน และ ผู้หญิง แม้จะแลกด้วยความสุขในครอบครัวก็ตาม

ทรงวิทย์ เป็นคนรอบคอบ มีเหตุผล ประมาณตน ในการประกอบธุรกิจ ภายใต้ปัจจัยสำคัญ 3 ข้อ คือ เงินสดต้องมีให้พอ พนักงานต้องมีคุณภาพ และ ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ต้องรักษาไว้ให้ดี

สุณี จะทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว มากกว่าที่จะเป็น คำนวณ ถ้าพี่รง หรือ คำนวณ ไม่ข้องแวะกับเหล้า และการพนัน จนเป็นเหตุ ให้ต้องสูญเสียที่ดินทำกิน ก็คงไม่ปล่อยให้ เลียนบุญชัย ยึดที่นา แทนเงินที่ คำนวณ กู้ไป เพื่อเป็นค่ายารักษาเมีย และ ใช้หนี้พนัน

เมื่อภาวะเศรษฐกิจแบบฟองสบู่ เริ่มออกฤทธิ์ ส่งผลให้วิถีชีวิตของ สามครอบครัวเปลี่ยนไป มันทำลายระบบการหมุนเวียนของเงิน และการบริโภคของคน อย่างช้าๆ กลายเป็นทาสระบบใหม่ที่โหดร้ายกว่าเดิม จะมีใครบ้างที่เชื่อและศรัทธา แนวทางวิถีเศรษฐกิจพอเพียง การพึ่งตัวเองและเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นหนทางเดียวเท่านั้น ที่จะพาชีวิตให้อยู่รอด และมีความสุข ท่ามกลางพายุเศรษฐกิจทุนนิยมที่เร้าร้อน

สุณี เชื่อ... แต่ คำนวณ ไม่เข้าใจ... จึงถูกล่อลวงให้ไปร่วมค้าขายบ้า สุณี มีคุณภาพชีวิตที่ดีวันดีคืน แต่ คำนวณ กลับมีชีวิตที่ย่ำแย่ พาอนาคตไปสู่ห้วงนรก จนถูกไล่ล่าเอาชีวิต

วิภา นำความคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาสู่ชาวบ้านตลอดเวลา แต่น่าเสียดายที่ ใหญ่ คิดสวนทาง คือรื้อร่น สวมคกับนักการเมืองชั่ว จนเอาตัวไม่รอด สุดท้ายธุรกิจล้มละลาย และต้องจบชีวิต ด้วยกระสุนปืนของตัวเอง.

บรรทัดสุดท้ายของบันทึก

หากปล่อยให้เรื่องราวทั้งหมดจบลง แบบนี้ ก็จะมีแต่ความสูญเสีย และความตาย ดังนั้น เรื่องราวที่บันทึกมาทั้งหมด จึงถูกโยนทิ้งลงตะกร้าขยะไป... ไม่มีใครตาย ไม่มีใครได้รับความสูญเสีย

ทรงวิทย์ กลายเป็นบุคคลที่ ไม่ยอมอยู่ในกฎเกณฑ์ของกิเลสมนุษย์ เขาเชื่อมั่นในวิถีคิด วิถีทาง เขาฉลาดที่จะเลือก “ปรับกลยุทธ์ เพิ่มคุณภาพ รักษามาตรฐาน” ให้แก่ธุรกิจของเขา ซึ่งต้องอาศัย ความขยัน ซื่อสัตย์ พึ่งตนเอง รู้พอเพียง ที่เขาทุ่มเทให้แก่สังคม จนสังคม รับรู้ว่าเขาคือ ปรารถนาของธุรกิจภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง-

เพลงประกอบภาพยนตร์

(1)

เพลง ชีวิตใหม่ ไร้สารพิษ

คำร้อง—ทำนอง: สูดิน ชาวหินฟ้า

มอง ออกไป ท่ามกลาง สายฝน โปรยปราย

ไป ให้ไกล ให้ลืม ถิ่นที่ อาทร

ดูข้าว ในนา แล้วเอน กายหนุน ตักนอน

เสียง เสร้าพัน เสียง คำอ้อนวอน ไม่จางหาย

เอาแรง แลกเงิน เป็นหนี้ ทางเดิน ชีว

ลืมทอง ทุ่งนา มุ่งสู่ เมืองศรี วิไล

เมื่อ มีเงินตรา เสพหา ความสุข ไร้-ไป

เส้นทาง ทุกข์แสน ยาวไกล อบายมุข ทุกข์พา หลง ... ทาง

**อยากเอ่ยวาจา พ่อ ขอ โทษ

เมียรัก อย่าโกรธ ที่คิด นอก ใจ

ขอ สัญญา ขอ อภัย

ขอเป็น คนใหม่ จนชั่ว ชี วิ

บุญ ยังมี ชี้น ทางเดิน ถูกตรง

อย่าง มั่นคง จนพ้น ม่านหมอก โลภี

มุ่งสู่ เส้นทาง อยู่อย่าง พอ คี

เพิ่ม สีสัน ชี วิ ... วิถี ... บุญ ... นิยม (ดนตรี) **-

(2)

เพลง ชั่วนาบุญ

คำร้อง — ทำนอง: สูดิน ชาวหินฟ้า

(สร้อย) ขอขอบคุณ ๆ ๆ

ได้กินข้าวบุญ มาจากนาบุญ ที่ใส่บุญบุญ

กสิกรเป็นผู้มีคุณ ผลบุญนั้นก็ล้ำ กสิกรรมมีผลเจริญ

พวกเรามาฝึกอดละ เป็นคนใจพระกล้าหาญอดทน

เหล่าบุรุษให้เสียคน (ซ้ำ) ศักดิ์ศรีขี้ป่น ทุรนทุราย

อยากรวย ก็ไปซื้อหอยเบอร์ หลงละเมอ หวังลาภก้อนใหญ่

สองมือ ขยันทำไป (ซ้ำ) ทำได้เท่าไร จ่ายให้นายทุน (สร้อย)

พึ่งตนให้ได้พอดี เกษตรอินทรีย์ ปลดหนี้ให้เป็นไท
 สารเคมี ก็ไม่ต้องใช้ (ข้า) ให้อันตราย ต่อชีวิตดีๆ
 สุขภาพเราก็แข็งแรง มาช่วยซ่อมแซม คลุกปุ๋ยอินทรีย์
 ทำได้เท่าไร แจกจ่ายกันไปซี (ข้า) ได้ใช้ปุ๋ยฟรี ปุ๋ยดี ปุ๋ยบุญ (สร้อย)

อยากจน แต่ไม่ยากจน นี่เป็นคนจนผู้ยิ่งใหญ่
 เป็นคนจน แต่รวยน้ำใจ (ข้า) ทำกินพอใช้ แจกจ่ายเจือจาน
 ชุมชนเราก็เข้มแข็ง มาร่วมลงแรงสร้างสมอุดมการณ์
 อบรมกลักรมไร้สาร (ข้า) ให้อย่างยืนนาน สถาบันบุญนิยม (สร้อย)

(3)

เพลง พ่อหลวงไทย

คำร้อง – ทำนอง: สูดิน ชาวหินฟ้า

พระภูมิพล ล้นเกล้าของชนชาวไทย
 นำพาชีวิตเราให้ พ้นภัย ที่ไม่ต้องเสี่ยง
 เศรษฐกิจวันนี้ มุ่งสู่วิถีพอเพียง
 แบ่งปันน้ำใจหล่อเลี้ยง ชุมชนของคนศรัทธา

กราบบาทพ่อหลวง แบนทรวง ซาบซึ้งตรึงใจ
 ถิ่นก้นในน้ำพระทัย พระคุณเปี่ยมล้นพรรณนา
 ทรงวางแนวคิด ให้มีชีวิตพึ่งพา
 สร้างสุขภาวะนานา อุดมสมบูรณ์ทั่วกัน

*กินอยู่ รู้พอ สืบต่อเจตนา
 เลี้ยงชีวิตมีคุณค่า ศรัทธา ปัญญา สร้างสรรค์
 รู้ซึ่งเหตุผล เป็นคน พากเพียร เรียนอ่าน
 ชื่อสัตย์ ขยัน ยืนยง กล้าหาญ จริงใจ

ข้าขอเทิดทูน ตอบแทนบุญคุณพ่อหลวง
 ลดละ เลิกร้าย ทั้งปวง รักษาศีลเป็นธงชัย
 พัฒนาชีวิต ไร้พิษสร้างภูมิคุ้มกัน
 พึ่งตนเป็นคนรุ่นใหม่ มุ่งสร้างทุนทางสังคม.

(ดนตรี)

ข้า *